

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 380/2010

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť P. D., T., zastúpeného advokátkou JUDr. M. Č., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 11 C/55/2003-147 z 23. septembra 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť P. D. o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2010 doručená sťažnosť P. D., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. Č., T., pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a pre namietané porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) č. k. 11 C/55/2003-147 z 23. septembra 2008.

2. Sťažovateľ sa ako žalobca domáhal v konaní pred okresným súdom proti žalovanej (jeho bývalej právnej zástupkyňi v inej právnej veci) náhrady škody v sume 2 514 390 Sk. Okresný súd rozsudkom č. k. 11 C/55/2003-147 z 23. septembra 2008 žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sťažovateľovi 7 000 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu zamietol.

3. Sťažovateľ namieta, že okresný súd označeným rozsudkom porušil jeho práva zaručené ústavou a dohovorom v dôsledku nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Na základe uvedenej argumentácie sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom sťažnosti vyhovel, vyslovil porušenie základných práv sťažovateľa zaručených v ústave a práv zaručených v dohovore rozsudkom okresného súdu č. k. 11 C/55/2003-147 z 23. septembra 2008, a aby zrušil označený rozsudok okresného súdu a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

II.

1. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. Podľa čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

4. Podľa § 20 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

5. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

6. Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

7. Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

8. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

9. Podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa návrh neodložil alebo neodmietol, prijme sa na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

10. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

11. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

13. Podľa § 201 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“) účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnaní vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník.

III.

1. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažovateľovej sťažnosti prihliadal na vymedzenie svojej právomoci v ustanovení čl. 127 ods. 1 ústavy. Právomoc ústavného súdu je vo vzťahu k všeobecným súdom limitovaná princípom subsidiarity vyplývajúcim z označeného ustanovenia ústavy, podľa ktorého rozhoduje ústavný súd o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb vo veci porušenia ich základných práv alebo slobôd v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

2. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základného práva alebo slobody môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02, IV. ÚS 115/07, IV. ÚS 203/09).

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti výslovne uvádza, že k porušeniu jeho práv malo dôjsť rozsudkom okresného súdu č. k. 11 C/55/2003-147 z 23. septembra 2008, pričom v rámci petitu sťažnosti žiada rozhodnutie ústavného súdu výlučne vo vzťahu k označenému rozsudku súdu prvého stupňa.

4. Z ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd je viazaný návrhom spísaným v zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde kvalifikovaným právnym zástupcom, v dôsledku čoho posudzuje sťažnosť v rozsahu vymedzenom v jej návrhovej časti – petite (obdobne napr. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 104/08, IV. ÚS 135/08, IV. ÚS 203/09).

5. Z ustanovenia § 201 OSP vyplýva, že účastník občianskeho súdneho konania môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

6. V danom prípade sa sťažovateľ mohol ochrany svojich práv vo vzťahu k označenému rozsudku okresného súdu z 23. septembra 2008 domáhať využitím riadneho opravného prostriedku (odvolania) v zmysle ustanovení § 201 až § 227 OSP.

7. Sťažovateľ teda vo vzťahu k napádanému rozhodnutiu okresného súdu disponoval dostupným a účinným prostriedkom nápravy v záujme účinnej ochrany jeho základných práv priamo v konaní pred všeobecnými súdmi podľa prvej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku.

8. Sťažovateľ tento prostriedok síce využil, na základe čoho rozsudok okresného súdu č. k. 11 C/55/2003-147 z 23. septembra 2008 preskúmal v rámci odvolacieho konania

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), avšak rozsudok krajského súdu č. k. 19 Co/141/2009-166 z 18. februára 2010, ktorým bol potvrdený prvostupňový rozsudok okresného súdu z 23. septembra 2008, sťažnosťou pred ústavným súdom nenapadol.

9. Právomoc odvolacieho súdu preskúmať a zrušiť alebo zmeniť prvostupňový rozsudok okresného súdu z 23. septembra 2008 v rámci odvolacieho konania vylučuje v zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu vydanému v prvostupňovom konaní.

10. Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť v rámci predbežného prerokovania odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2010